

מ"ת 46342/09/17 - מדינת ישראל נגד אלפונסו חלפון שקיר, מרדכי ביטון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 46342-09-17 מדינת ישראל נ' שקיר(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 337043/2017

בפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הילה כהן קדוש
נגד
המשיבים 1. אלפונסו חלפון שקיר (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עינב יתח 2. מרדכי ביטון (לא בעניינו)

החלטה (בעניינו של המשיב 1)

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב 1 וזאת על רקע כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של עסקה בנשק וסחר בסם מסוכן.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום, בתמצית, במהלך חודשים דצמבר 2016 עד ספטמבר 2017, הפעילה משטרת ישראל את נ.פ. 5577375/13, כסוכן סמוי (להלן: "הסוכן"), לשם איסוף ראיות נגד חשודים שונים בתחום הסמים והאמל"ח. בין הסוכן לבין המשיב 1 קיימת היכרות מוקדמת.

על פי המתואר באישום הראשון, בתאריך 19.05.2017, נפגשו משיב 1, הסוכן ומיקי פרחי (להלן: "מיקי") בביתו של משיב 1 באשקלון. במהלך שיחתם, סיפר משיב 1 לסוכן שהוא מחזיק מספר שתילי מריחואנה במקום אחר שאינו ידוע למבקשת.

בתאריך 02.06.2017 בשעות הצהריים, נפגשו משיב 1, מיקי והסוכן באשקלון, שם הראה משיב 1 לסוכן תמונה במכשיר הטלפון הנייד שלו של שתילי המריחואנה שהוא מגדל. בסמוך לאחר מכן, התקשר משיב 1 למשיב 2 והורה לו להביא "מההוא". לאחר כשעה נפגשו הסוכן, מיקי ושני המשיבים מתחת לביתו של משיב 1. משיב 2 נשא עמו שקית המכילה כמות בלתי ידועה של מריחואנה. על מנת לבחון אפשרות עסקה בין הסוכן, נתן משיב 2 לסוכן "דוגמא" במשקל 0.89 גרם של סם מסוג קנבוס. משיב 1 אמר למשיב 2 שעבור הסוכן, המחיר לק"ג הוא 50,000 ₪.

על פי המתואר באישום השני, בתאריך 11.07.2017, שוחחו הסוכן ומשיב 1 מתחת לביתו של משיב 1, והסוכן ביקש ממנו להשיג עבורו אמל"ח. משיב 1 אמר שידאג לכך ובמשך מספר שבועות לאחר מכן, ידברו השניים על סוגי האמל"ח

שבידי המשיב 1 להשיג ומחיריהם. בתאריך 26.07.2017, נפגשו הסוכן ומשיב 1 בצומת אשקלון ומשיב 1 הציג לסוכן סרטון ובו נראה רובה ארוך עשוי מעץ שהוצא מתחת לשטיח. משיב 1 אמר לסוכן שיש רק כדור אחד ונאמר לו שלא ניתן להשיג כדורים נוספים. הסוכן אמר למשיב 1 שאין לו בכך תועלת אלא אם כן יוסיף עוד כדורים.

בתאריך 30.07.2017, הגיע הסוכן לביתו של משיב 1 ומסר לידיו 25,000 ₪ שקיבל ממפעיליו. בהנחייתו של משיב 2, משיב 1 הורה לסוכן לנסוע לכיוון מושב שדה דוד ולהיכנס לדרך העפר של הווילה האחרונה, שם ליד העץ ימתין לו הנשק (להלן: "המקום") אולם ביקש מהסוכן להמתין לו.

לאחר מספר שיחות טלפון בין המשיבים עדכן משיב 2 את משיב 1 שניתן לשלוח את הסוכן לאסוף את הנשק מהמקום בו הטמין אותו המשיב 2. משיב 1 הודיע על כך לסוכן ובהמשך התקשר למשיב 2 והורה לו לתצפת על המקום. בהמשך לאמור לעיל, הגיע הסוכן למקום ומצא ליד עץ מגולגל בשטיח רובה עץ חצי אוטומטי מסוג "ברדה" שהינו נשק יורה ובכוחו להמית אדם ובתוכו שני כדורים.

על פי המתואר באישום השלישי, בהמשך למפורט לעיל, המשיכו משיב 1 והסוכן להידבר אודות עסקאות אמל"ח נוספות. בתאריך 15.08.2017 או בסמוך לכך, נפגשו הסוכן ומשיב 1 באתר בנייה בו עבד משיב 1, שם עדכן המשיב 1 את הסוכן שבאפשרותו להשיג אקדח בתמורה ל-19,000 ₪. הסוכן שילם למשיב 1 סכום של 14,500 ₪ אותם קיבל ממפעילו והשניים סיכמו שהיתרה תשולם ביום למחרת. משיב 1 בהוראתו של משיב 2, שלח את הסוכן לאסוף את האקדח מאותו המקום בו הטמין המשיב 2 את הרובה נשוא האישום השני. הסוכן הגיע למקום ומצא אקדח חצי אוטומטי מסוג "סמית אנד וודסון", שהינו כלי נשק יורה ובכוחו להמית אדם וחמישה כדורים.

בתאריך 17.08.2017, שוחחו הסוכן ומשיב 1 לגבי יתרת התשלום. משיב 1 הורה לסוכן להגיע לביתו של משיב 1 ולמסור את הכסף לבתו של המשיב 1. בהמשך למתואר לעיל, הגיע הסוכן לביתו של משיב 1 והעביר 4,500 ₪ אותם קיבל ממפעילו לידי בתו של משיב 1.

עד כאן עובדות כתב האישום.

במהלך הדיון שנערך ביום 03.10.2017, בפני כב' השופט אבו טהה, הסכימה ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר לצד אמירה, לפיה ישנן מספר נקודות שיש בהן כדי להשפיע לעניין עוצמתה של עילת המעצר. בסופו של דיון זה, התבקש בית המשפט להפנות את המשיב לקבלת תסקיר, וכך נעשה. תסקיר שכזה הוגש לבית המשפט, ובסופו המלצה להורות על שחרורו של המשיב לבית גיסו בעיר רחובות בתנאי מעצר בית מלאים, בפיקוח מלא, וערבויות כספיות מתאימות.

טיעוני הצדדים:

במהלך הדיון שנערך בפניי ביום 05.11.2017, עתרה ב"כ המשיב לאמץ את המלצות שרות מבחן. בפתח דבריה ציינה, כי חומרת העבירה כשלעצמה אינה פוסלת היתכנות חלופה. לגופם של דברים, ציינה כי הגם שישנה הסכמה לראיות לכאורה, לא ניתן להתעלם מכך שהסוכן הוא זה שפונה בפניות חוזרות ונשנות למשיב על רקע היכרות קודמת במסגרת עבודתם. חלק ניכר מאותן פניות לא מתועד כאשר הסוכן נשלח למשיב ללא הקלטה. המשיב מלכתחילה לא היה יעד של הסוכן ואגב פעילותו של הסוכן, המשיב "החליק" לתוך התיק.

נטען כי הנשקים נתפסו ואין חשש שאלה יגיעו לידי גורמים עברייניים. אין מחלוקת שהמשיב 1 אינו המקור של הנשקים. עוד נטען כי מדובר במי שאינו סוחר סדרתי בנשק, לא עוסק בכך לפרנסתו. מדובר באירוע יחיד שנעשה לאחר שנמסר למשיב על ידי הסוכן, כי הנשק נועד לצורכי הגנה לאחר שפרצו לו לביתו. אשר לעבירות הסמים, מדובר בסם במשקל מזערי כאשר חרף העברת אותו "פרח", בסופם של דברים לא יצאה כל עסקה אל הפועל.

אשר למאפייניו של המשיב 1, בית המשפט הופנה לכך שמדובר באדם שאינו צעיר, ללא כל הסתבכויותיו קודמות בחייו. מדובר במי שעבד לפרנסתו בעסק למשאבות בטון יחד עם שותפים. חוויית המעצר, לראשונה בחייו, גרמה לו זעזוע וטלטלה. גם אם שרות המבחן מדבר על פער לא מובן בין התנהלותו עד לביצוע העבירה לבין המעשים המיוחסים לו, הרי שהכחשת המעשים מצד המשיב אינה אמורה לפעול לחובתו, וזה אינו אמור ל"התפרק מהגנתו", אך על מנת לזכות בתסקיר חיובי. שרות המבחן בחן את המפקחים ואת החלופה ומצא אותה ראויה. המדובר בחלופה רחוקה ממקום מגוריו שניתנה על ידי גורם מקצועי שיש לתת להמלצותיו משקל רב.

ב"כ המבקשת מנגד, עתרה מבית המשפט שלא לאמץ את המלצות שרות המבחן ולהורות על מעצרו עד תום ההליכים. לדבריה, פנייתו של הסוכן למשיב 1 לא נעשתה באופן אקראי, אלא על רקע היכרות מוקדמת ובשים לב לכך שבעבר המשיב 1 נתן לו שני אקדחים. העובדה שעסקת הסמים לא יצאה לפועל נעוצה במחיר הגבוה אותו דרש המשיב 1 ולא בשל סירובו לעשות כן. התנהלותו של המשיב 1 כפי המפורטת, מלמדת על מי שסיגל לעצמו דפוסי התנהגות עברייניים.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, קראתי התסקיר, ושמעתי באופן בלתי אמצעי את המפקחים המוצעים, לא מצאתי לנכון להורות על שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת, ומשכך להורות על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו. ובמה דברים אמורים.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום, המשיב בשתי הזדמנויות ביצע לכאורה עסקאות בנשק אל מול הסוכן. באישום השני מכר לסוכן רובה צייד יחד עם 2 כדורים בתמורה ל - 25,000 ₪, ובאישום השני כשבועיים לאחר מכן מכר לסוכן אקדח חצי אוטומטי יחד עם חמישה כדורים.

בשורה ארוכה של החלטות נקבע כי נקודת המוצא ביחס למי אשר נקבעו לגביו ראיות לכאורה לביצוע עבירות של סחר בנשק, היא מעצר עד לתום ההליכים ושחרור יעשה אך ורק במקרים חריגים ובנסיבות מיוחדות. בהקשר לכך ראה בש"פ 8303/07 **בדראן נ' מדינת ישראל**, בפסקה 6; בש"פ 6308/09 **רג'בי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 4; בש"פ

עוד נקבע כי מעטים הם המקרים בהם תאיין חלופת מעצר מסוכנות של העוסקים בסחר בנשק. וראה בהקשר לכך בש"פ 6036/00 פורת נג' מדינת ישראל, בש"פ 10388/05 אל - קדר נ' מדינת ישראל, בש"פ 6538/08 אערי - רז נ' מדינת ישראל, בש"פ 2602/10 כחלול נ' מדינת ישראל, בש"פ 4920/02 פדרמן נ' מדינת ישראל, בש"פ 8027/09 תירם נ' מדינת ישראל.

לאחרונה במסגרת בש"פ 3066/17 אבו עבד נ' מדינת ישראל, הורה בית המשפט העליון על מעצרו של צעיר כבן 18 אשר סחר ברובה מסוג M-4 לשוטר סמוי. במקרה זה מדובר היה בעורר נעדר עבר פלילי ששירות המבחן בא בהמלצה להורות על שחרורו. בית המשפט מאשר את החלטת המעצר שנתנה בידי בית המשפט המחוזי תוך שציין כי: "**המלחמה בסחר בנשק היא כנגד כל חולייה בשרשרת, ומי שעוסק בסחר בנשק מוחזק כמי שמודע לכך שהנשק נועד לשמש למטרה מסוימת על ידי END-USER אותו משתמש שמקבל לידי את הנשק "בתחנה הסופית".**

נשאלת אפוא השאלה האם עניינו של המשיב שלפני נמנה על אותם מקרים חריגים וזאת בשים לב לטיעוני באת כוח לפיהם מדובר במי שהינו נעדר עבר פלילי, הוא אינו המקור של הנשקים והסם, אין זה עיסוקו בסחר בנשק, וכי מדובר באירוע יחיד על רקע פניות חוזרות ונשנות של הסוכן אליו.

לאחר עיון בחומר החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי לא זו בלבד שעניינו של המשיב אינו נמנה על אותם מקרים חריגים אלא התרשמות בית משפט הינה כזו לפיה המשיב 1 מעורה היטב בעולם הסחר בנשק ובעולם הסמים, וחרף העדר עבר פלילי, נוהג כמנהג עבריינים.

בהקשר לאמור לעיל ניתן לראות כי בשיחות של הסוכן מול המשיב, הלה נוקט במילות קוד המתייחסות לנשקים ותחמושת וזאת על מנת להקשות על המאזין מהצד להבין תוכן השיחה. כך בין היתר, המשיב נוקט במילות קוד כ: "**כלבים**", "**המלטה**", "**מקסיקני**", "**סוס**" "**כלב גזעי**", "**גור**" לצורך תיאום עסקת הנשק עם הסוכן (ר' למשל שיחות 1064, 1075, 1089, 1087, 1082) ובדומה מילים כ: "**בגט**", או "**גורים רטובים**" כשהכוונה האמיתית היא סמים ותחמושת. מילות קוד אלו ישמשו את המשיב 1 גם בשיחותיו עם המשיב 2.

כאן המקום לציין כי אין צורך לנחש מה הן אותן מילות קוד, שכן הסוכן נותן ביאור למשמעות מרביתן של אותן מילים וכך גם ישנה התאמה בין אותן שיחות ושימוש במילות קוד, לבין סופם של דברים והנשקים והתחמושת שהועברו בין המשיב 1 לסוכן. עוד אין מחלוקת שהסוכן לא קנה ולא ביקש לקנות כלבים או שהמשיב אגב עיסוקו עם משאבת הבטון מגדל גם כלבים להשבחה ולמכירה.

זאת ועוד, התקשורת עובר לביצוע עסקאות הנשק מבוצעת כולה, ישירות בין הסוכן לבין המשיב 1, כאשר המשיב 1 הוא זה שגם מכוון את הסוכן למקום שבו מוטמנים הנשקים בתאום עם המשיב 2 (וראה למשל שיחה 251 מעמדה 223097).

דפוס הפעולה בו שבו אין העברה ישירה של הנשק בין המוכר לקונה אלא מכירה שבה הסוכן מגיע בנפרד אל אותה נקודת הסלקה ונוטל את הנשק לבד לאחר ששילם מבעוד מועד עליו, נועד להקשות על גילוי המעורבים בסחר ומעיד אף הוא על אימוץ דפוסי התנהגות עבריינים.

מהודעותיו של הסוכן, וכך גם מהקלטת המפגשים ושיחות הטלפון בינו לבין המשיב 1 עלה בבירור כי חלקו של המשיב אינו מתמצה אך בהעברת הנשקים. המשיב 1 לוקח חלק פעיל בתכנון, מציע הצעות, ואף מקדם בעצמו את העסקאות. כדוגמא לכך ראה בין היתר שיחה מספר 2490 מיום 15.8.17 שעה 16:33 אשר מבוצעת עובר למסירת האקדח באישום השלישי. בשיחה זו המשיב 1 פונה למשיב 2 ואומר לו כי הוא לא יכול לבוא אליו וכי הוא שולח אליו "את הבחור שלי" המשיב 2 מטעמי זהירות עונה לו "לא אתה לא שולח אף אחד אחי, אני לא מכיר אף אחד". בשלב זה המשיב 1 הוא זה שמציע הצעה למשיב 2 כיצד להתגבר על הבעיה: "... שים לי אותו, אתה רוצה לשים אותו איפה שאתה רוצה? איפה שאתה רוצה לשים אותו, תשים אותו". הצעה תמומש עד מהירה כאשר האקדח יוסלק במושב שדה דוד במקום אליו כוון הסוכן.

בהמשה של אותה שיחה, המשיב מתעניין לגבי מצבו של אותו "גור" כשהכוונה היא לאקדח: "הגור שאני מדבר איתך עליו, הוא יפה, ממש יפה? .. הבנתי רק יש לו בעיה ברגל, לא". אותה בעיה ברגל היא כידוע המחסור בנוקר באקדח שנמכר לסוכן, נתון שאינו שנוי במחלוקת.

עוד ראה שיחה 2494 מיום 15.8.17 שנערכת בסמוך לאחר השיחה שצוטטה לעיל בשעה 16:51 בין המשיב 1 למשיב 2. בשיחה זו המשיב 1 הוא זה שפונה למשיב 2, ואומר לו כי: " צריך לדבר איך על הא אתה יודע, כל הגורים שדיברת איתי גם עליהם" בהמשך יאמר לו: "... אתה יודע לפני... שאני שולח את הכלבים צריך לצלם אותם את הכלבים תכין אותם שאני אצלם אותם שיהיו נקים ויפים גם, הבנת?" המשיב 2 יענה לו כי יש שינוי בתוכניות והמשיב 1 יענה לו: "או או או איי אני לא אוהב לשמוע דיבורים כאלה, אתה יודע, אני סגרתי איתך גם על הגורים אמרתי לך יש לי בן אדם שלוקח אותם חבל". (הדגשות לא במקור ד.ב.ט.). הנה כי כן, המשיב 1 מציע דרך פעולה, אומר למשיב 2 מה לעשות עם אותם נשקים, ולוקח חלק ממשי בעסקת הסחר.

דוגמא נוספת לכך ניתן לראות ברצף השיחות בין המשיבים (2752, 2754, 2755, ו - 2756) שמתקיימות יום לאחר לקיחת האקדח על ידי הסוכן, ובהם המשיב 2 רוצה לדעת האם יש אישור סופי מצד הסוכן לרכישת הנשק ולתשלום שסוכם.

ביחס לכך, בשיחה 2752, המשיב 1 שואל את הסוכן: "מה עם הגור" ומאיץ בסוכן לקבל תשובה האם הוא עונה על הדרישות. הסוכן אשר אינו מקפיד בלשונו, עונה לו: "כן אבל כאילו את היודע, חלוד, זה זה, רק בגלל זה אמרתי נבדוק". המשיב 1 מאיץ בסוכן ואומר לו: "צריך תשובה להיום... העניין הוא שהבן אדם מחר לא פה בארץ, הוא חייב לקבל תשובה...".

בשיחה שנערכת מיד לאחר מכן (מספר 2755), בין המשיב 1 למשיב 2, המשיב 2 מתלונן בפני המשיב 1 על כך ש"ההוא" חופר לו, מביע חוסר שביעות רצון ואף אומר למשיב 1: "אין אחי אין, אין, זה מאוחר ואם לא שיחזיר

אותו עכשיו יבוא יקח כסף, אח שלי, ... אם עובר השעה שמונה נגמר הסיפור, אחי אין חזרות...". במענה לטרוניה זו המשיב 1 מסביר לו: "תקשיב אחרי שהבן אדם לקח את הכלב את הגור לקח אותו אחרי שלקח אותו, אמרתי, אני רוצה תשובה היום, אמרתי לך הוא יבדוק אותו אם זה גזעי...". (כשהכוונה בגזעי הינה לכך שהאקדח תקין - ד.ב.ט). בהמשך המשיב 1 הוא זה שיציע למשיב 2 דרך פעולה לפיה: "תקשיב מה אני עושה איתך מה אני עושה, את הכסף אל תיתן לבן אדם קודם כל, אל תיתן לו הכסף לבן אדם, הגור כמה...". שיחה זו מסתיימת בכך שהמשיב 2 אומר למשיב 1 כי הוא טס מחר וחייב תשובות בשעה הקרובה "ואם לא יהיה תשובה עד שמונה שיחזיר את ת'כלב אני אתן לו אותו אם לא אוריגניל כן אוריגניל עוזב אותי". מיד לאחר שיחה זו המשיב 2 מתקשר לסוכן ואומר לו כי יש בעיה עם "הבחור של הכלב של הגור" וכי הוא: "בלחץ רוצה להתהפך". במענה לכך הסוכן אומר לו שהוא יכול לבוא לקחת את הכסף.

כאן המקום לציין כי העברת יתרת הסכום על סך 4,500 ₪ נעשתה בהוראת המשיב 1 באופן שהסוכן הגיע לביתו של המשיב 1 ועל פי הוראתו הטלפונית נתן את הכסף לבתו הקטינה של המשיב 1. אין זו אלא המחשה טובה לאותו דפוס פעולה אימפולסיבי ללא שיקול דעת עליו עמד שירות המבחן בנוגע למאפייני המשיב אשר בחר לערב את בתו הקטינה (בת 13) שלא בידיעתה בקבלת כספים שהתקבלו כתוצאה מעסקה של סחר בנשק.

מעבר לשיחות אלו שמלמדות כי חלקו של המשיב 1 בעסקאות המפורטות בכתב האישום היה משמעותי, ניתן ללמוד מיתר השיחות המוקלטות כי המשיב 1 מפגין בקיאות בעולם אמצעי הלחימה, מדבר על מחירים, ואף מסכים לבדוק עבור הסוכן אפשרות מכירתם של אמצעי לחימה נוספים. הדברים אמורים בפרט לשיחות אותן ניהלו השניים ביחס להשגת שני מטעני חבלה אותם ביקש הסוכן לקנות ב - 40,000 ₪ עבור כל מטען (ראה הודעת נ"פ, מיום 14.08.17 שעה 20:03, ש' 6, הודעת נ"פ מיום 17.8.17 שעה 10:26, שורה 11, תמליל מפגש בין הסוכן לבין המשיב מיום 17.8.17, מ.ט 13-557735-250). כך גם השניים משוחחים על אפשרות השגתם של רימוני יד ועוד אמצעי לחימה מסוגים כאלה ואחרים (ראה דיסק מ.ט. 13-557735-207 נומרטור 16:46, 23:28, 1:09, 1:11, 01:17).

יש בהתנהלותו זו של המשיב לחתור תחת הטענה כי המשיב 1 "החליק" לתיק שלא בטובתו אך בשל כך שבעבר היה סייע לסוכן כלכלית. על טיב ההיכרות בין השניים מסר הסוכן כי המשיב 1 סיפק לו בעבר שני אקדחים. למעשה מהרגע שהחלה הפעלתו של הסוכן מול המשיב 1 נראה כי יותר משהסוכן רצה לקנות נשקים, המשיב 1 ביקש למכור לו את מרכולתו.

המפורט לעיל נוגע לעבירות הסחר בנשק, ודוק, למשיב מיוחסת גם עבירה של סחר בסם מסוכן. את המסוכנות הנלמדת ממעשיו של המשיב 1 ככל שהדבר נוגע לעבירות הסחר אין ללמוד מהעברת אותו כמות סם במשקל זניח של 0.89 גרם, אלא מתוך מכלול הנתונים כפי שאלה מופיעים גם בכתב האישום ונלמדים גם מחומר הראיות. בתמצית המשיב 1 הוא זה שמפיץ את "דבר הבשורה" בפני הסוכן לפיה הוא מחזיק שתילי מריחואנה במקום אחר, הוא זה שמציג לסוכן תמונה ובה צילום של שתילי מריחואנה סם, הוא זה שאומר למשיב 2 להביא מ"ההוא". כאן המקום להדגיש כי הסם שהועבר נועד לשמש כדוגמא לאיכות הסם והכנה לעסקה "האמיתית" במהלכה נבחנה אפשרות למכור סם במחיר של 50,000 ₪ לק"ג.

באת כח המשיב 1 ציינה כי העובדה שעסקה זו לא יצאה לפועל מלמדת על העדר קונקרטיזציה או רצינות באותן אמירות של המשיב. המענה לכך, אליבא דה מאשימה, מקורו בשיקולי הפעלה ובמחיר הגבוה זה ביקש ולא מתוך כך שהמשיב 1 נמלך בדעתו.

גם ביחס לעבירות הסמים ניתן ללמוד כי המשיב 1, גם אם אינו המקור לסמים, מפגין בקיאות בעולם הסמים ופועל באופן ממשי כחלק משרשת הפצת הסם. ראשי, גם בנוגע לסמים נוקט המשיב 1 בלשון זהירה ובמילות קוד. דוגמא לכך ניתן למצוא בשיחה 1355 מיום 31.7.17 שעה 21:49, שבה המשיב מבקש לקבל מאדם אחר חומר מסוים: **"אתה זוכר שהיינו בים וזה אמרת לי יש את הזה ב... 2,500 ₪ וזה את החלק ההוא?"** הגבר עונה לו כי מדובר ב 2,500 ₪ והמשך עונה כי לא זוכר ואז המשיב נשמע עונה לו: **"... אה... ירוק בקיצור, כמו יובל אח של יובל".** הגבר עונה לו כי הפעם זה יהיה ב: **"30 לא ב 25"**. המשיב מבקש לברר האם מדובר ב"משהו קטלני" ונענה בחיוב. לאחר מכן אותו גבר מציע שיביא לו דוגמא. בסופה של אותה שיחה המשיב 1 שב וחוזר בפני אותו גבר: **"אם אתה רואה שזה באמת יעני קטלני אז דברי איתי בטלפון, לא לשלוח לא מתאים. אם אתה רואה שזה באמת ... ממש יפים יפים אתה רואה אותם... אז תן לי צלצל"**.

מיד לאחר אותה שיחה, המשיב 1 מבצע שיחה לסוכן (שיחה 1358) בה הוא נשמע אומר לסוכן הוא הולך לקבל דוגמא מאדם מסוים כאשר בהמשך מצין ביחס לאותו אדם: **"... זה הבן אדם הזה בן אדם אחר, זה בן אדם שלי כפרה זה לא... זה בן אדם שבעניין הזה הרבה שנים אני והוא חברים טובים לא..."**.

יום למחרת בבוקרו של יום (שיחה 1375) המשיב נשמע משוחח פעם נוספת בטלפון ומדווח לאדם בצד השני של השיחה: **"התקשרתי להגיד לך שיש איזה 7 גורים. 7 גורים כאלה יפים"**. הדובר אינו מבין למה הוא מתכוון כשהוא אומר גורים, ובשלב זה המשיב אינו נזהר בלשונו ועונה לו: **"של אה... זה ... ירוק"**. בהמשך יפליג בתיאור איכותו הגבוהה של אותו חומר **"אין יפה כזה בעולם של העולמים אחי... אין יפים כאלה... יש 7 גורים בקיצור. דחוף דחוף דחוף. אם נשארים עפים תוך שניה. צריך לתן אותם... ארבע וחצי אלף שקל גור... תבוא דחוף, יש לי, יש לי, גור אחד קטן"**. שיחה דומה ניתן לראות גם בהמשכו של יום (שיחה מספר 1432) כאשר שם המשיב נשמע אומר: **"שמע, אתמול שיחקתי עם אחד מהם. ואלק עפתי. עפתי. עפתי בקלאסה של עולם... בגלל זה התקשרתי אליך במיוחד כי אני יודע שזה בשבילך"**. כוונות הסחר של המשיב אינן מתמצות בכמויות מזעריות וראה ביחס לכך גם את דברי הסוכן לפיהן המשיב הודיע לו כי לא ניתן לקנות סם במשקל פחות מק"ג.

כאמור בפתיח, בדומה לעבירות נשק כך גם בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, ואף ביתר שאת, נקבע כי דינו של מי אשר נקבעו לגביו ראיות לכאורה להיעצר עד תום ההליכים ושחרור יהיה רק במקרים חריגים. ראה בהקשר לכך, בין היתר, בש"פ 23251/16 **מדינת ישראל נ' אילן הררי**; בש"פ 8086/15 **מדינת ישראל נ' רפאלוב**; בש"פ 1924/14 **מדינת ישראל נ' זוננשבילי**. על רקע כל המתואר לעיל, עניינו של המשיב שבפני (אשר מקדם עסקאות סמים גם באמצעות הטלפון, מקושר לצדדים שלישיים ומפגין בקיאות גם בעולם זה) אינו נמנה על אותם מקרים חריגים, קל וחומר בשילוב מעורבותו בעבירת נשק.

זאת ועוד, המשיב נחקר מספר פעמים במשטרה. למעט מענה כללי בהודעתו מיום 12.9.17 ביחס למספר שאלות

בחקירתו הראשונה שבו טען כי לא היו דברים מעולם, ביתרת חקירותיו, שמר על זכות השתיקה. הדברים אמורים בפרט אמורים לחקירות בהן החלו להטיח בו את שיחות הטלפון המוקלטות וכן תיעוד על מפגשים בינו לבין הסוכן (ראה הודעת חשוד מיום 13.9.17, שעה 13:30, הודעת חשוד מיום 14.9.17 שעה 15:14). גם ביחס לכך נקבע בפסיקה כי השתיקה של חשוד בהליך המעצר יש בה גם להשליך על מסוכנות נוכח קושי במצב שכזה, לסווג את העבירה בהתאם להיררכיה של עבירות הנשק. בהקשר לכך, נטען על ידי ההגנה כי המשיב לא היה מודע לאפשרות שהנשקים בהם סחר השתמשו לביצוע עבירות פליליות. גם טענה זו מתקנה עד מאוד נוכח תיעוד המפגש בין הסוכן לבין המשיב ביום 17.8.17 במהלכו הסוכן נשמע אומר למשיב 1 כי: **"מכרתי את ההוא ב - 30, כפרה עליך"**.

על רקע האמור לעיל, ובמובנים מסוימים למעלה מן הצורך, סבורני כי אין בחלופה המוצעת כדי לצמצם המסוכנות הנשקפת מן המשיב. הקושי נעוץ במאפייני המשיב והמסוכנות הרבה הנשקפת משילוב מעשיו. עבירות סמים ניתן לבצע בהיותך ספון במעצר בית ובעניינו הוכיח המשיב כי גם עבירות סחר בנשק. אין המדובר בטענות בעלמא שכן כפי הנלמד חלק משמעותי מקידום העסקאות והמיוחס למשיב נעשה באמצעות הטלפון והתקשרות שלו מול המשיב 2 במקביל עם התקשרות עם המשיב 1. כך גם נלמד כי לא היה צורך בהימצאותם הפיזית של מי מהמשיבים בעת העברת הנשק וכל שנדרש הוא לכוון את הקונה לנקודת ההסלקה.

יוער כי שירות המבחן מצביע על כך שהחלופה המוצעת יש בה כדי לצמצם המסוכנות הנשקפת מן המשיב, יחד עם זאת, זה מצביע על רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, וביתר שאת, רמת סיכון להפרת תנאי שחרור.

מקום בו שירות המבחן מלכתחילה סבור כי לאורך זמן יכול ותנאי השחרור יופרו, הרי שישנו קושי מובנה לאפשר שחרורו של המשיב לחלופה באשר היא. הדברים הינם מקל וחומר כאשר הנאשם כופר ויש להניח שחלופה זו תידרש לשמש ככזו לאורך זמן.

לאלה יש להוסיף התרשמותו הבלתי אמצעית של בית המשפט מהמפקח העיקרי ולפיה ספק עד כמה זה יוכל לשמש כגורם סמכותי מציב גבולות עבור המשיב בהצטרף לכך שזה לא דק פורתא ביחס לעברו הפלילי שכן כפי הנלמד מהודעת המאשימה לפיה מעבר להרשעתו בשנת 2004 בגין עבירה של אלימות במשפחה, לחובתו הרשעה נוספת משנת 2008 בגין עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי.

אכן שירות מבחן בסופם של דברים במכלול גורמי הסיכון מצא חלופה מתאימה, יחד עם זאת וכידוע המלצת שירות מבחן כשמה כן היא, ובסופו של דבר, בית המשפט הוא זה שאמון על שקילת מכלול השיקולים, לרבות האינטרס הציבורי.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני להורות על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

**ניתנה והודעה היום כ"ה חשוון
תשע"ח, 14/11/2017
דניאל בן טולילה, שופט**